Asociaţia HandHope

împreună

Editorial

Anul crizei

Chinezii nu doar numerotează anii, ci îi şi denumesc cu nume de animale. Astfel avem: anul tigrului, anul maimuţei, anul iepurelui, anul... Anul 2009 deja a primit un nume în America şi Europa: el se numeşte, pe bună dreptate, anul crizei. Criza este un animal inform, lipsit de trăsături recognoscibile şi de aceea cu atât mai înspăimântător.

Pe seama sa se pot broda toate grozăviile şi spaimele unei societăţi globalizate. De la şomaj la prăbuşirea băncilor, de la dispariţia creditului la inflaţie, de la scăderea puterii de cumpărarea la diminuarea pensiilor, orice se poate pune pe seama crizei.

De fapt, criza este o realitate atotprezentă care nu ţine deloc de anul 2009. Criză a fost şi în 2008 şi în 1998, şi în 1098, ba chiar şi în anul 98 sau chiar în anul 8 d.Hr. sau î.Hr. Criza este realitatea permanentă a omenirii de când armonia desăvârşită creată de Dumnezeu a fost distrusă de apariţia păcatului.

Criza este realitatea în care ne naştem, trăim şi murim. Poate de aceea criza nu ni se mai relevă în acuitatea ei. Suntem atât de obişnuiţi cu ea încât dacă ar lipsi ni s-ar părea ceva anormal.

Ce se poate face pentru a scăpa de criză? Este una dintre întrebările la care nimeni nu are răspuns. Dacă astăzi cineva ar avea soluţia rezolvării actualei crize financiare şi economice cred nu numai că ar primi premiul Nobel pentru economie ci şi s-ar îmbogăţi. Ar fi câştigătorul crizei. Pentru că există şi câştigători ai crizei.

Cum am putea deveni, deci, câştigători ai crizei, desigur nu ai crizei financiare ci ai crizei morale universale? Există vreo soluţie pentru această criză generalizată a omenirii? [illegible] se afle calea de ieşire din [illegible]zastroasă?

[illegible] punsul la aceste întrebări este [illegible] Da, din fericire pentru omenire, există soluţie. Soluţia poartă un nume. Nu este vorba de numele vreunui animal, aşa cum milenii la rând cei care s-au închinat idolilor au crezut. Nu este vorba nici de boul Apis căruia s-au închinat vechii egipteni, nici lupului căruia se închinau strămoşii noştri daci. Este vorba de o persoană divino-umană şi numele Lui este Isus Hristos. Biblia spune că: *„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este supt cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fie mântuiţi.”* Faptele Apostolilor 4,12

Din fericire această soluţie nu presupune nici bani, nici planuri economice, nici depozite bancare. Mântuirea, adică soluţia ieşirii din criză, nu trebuie nici nu se poate cumpăra. Orice om, bogat ori sărac, poate avea parte de mântuire, poate ieşi pentru totdeauna din criza milenară a omenirii.

Garanţia acestei ieşiri din criză este însuşi Cuvântul lui Dumnezeu: *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe Singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.”* Ioan 3,16.

Ieşirea din criză este posibilă, este sigură şi este disponibilă tuturor oamenilor! Cu o singură condiţie: să dorim lucrul acesta! Altfel riscul este să rămânem pentru veşnicie perdanţii crizei.

Valeriu Petrescu

Viaţa aşa cum este

ISUS IN BARCA MEA

Lingurar Ion

În 1992, la vârsta de 20 de ani, fiind în şcoala de nevăzători, din cauza prafului de la atelierele şcoli unde făceam practică am avut o infecţie oculară atât de puternică încât nu puteam să ridic capul de pe pernă, aşa că am hotărât împreună cu doamna dirigintă să mă duc la spital să îmi dea tratament.

Când am ajuns la doctor mi-a dat cea mai tristă veste din viaţa mea, pe care am suportat-o cel mai greu, că nu are ce să îmi facă şi singura soluţie: proteză oculară la ambii ochi. I-am spus medicului: "*Mai bine îmi faceţi o injecţie să mor decât să îmi pun proteză oculară"*. Medicul mi-a dat tratament şi am revenit la şcoală.

Când am ajuns în căminul şcolii, în dormitory, eram singur şi I-am zis lui Dumnezeu în rugăciune să îmi ia durerea de la ochi, dar tot atunci, din interiorul meu, a venit un gând şi o voce care îmi spunea: "*De aici încolo tot restul vieţii tale vei fi amărât, orbul satului, fiindcă ai să termini şcoala şi unde te vei duce cu diploma în mână*".

Atunci am început să vorbesc de unul singur: "*Părinţii mei o să moară, eu salariu nu am însă poate că cineva se va găsi, dintre fraţii mei să mă ia la ei acasă să mă ţină, dar tot nu e bine: voi fi amărât, voi fi chinuit, nu voi putea face ce vreau eu, voi ajunge probabil să îmi dea alţii de milă mâncare, aşa că, în felul acesta, n-are rost să mai trăiesc"*. Şi iarăşi vorbeam: "*Eu să mă căsătoresc, cu cine, să am casa mea, niciodată, să am copiii mei, niciodată, serviciu, niciodată, de ce să mai trăiesc şi să mă mai pocăiesc, dacă Dumnezeu m-a adus în halul acesta şi până la urmă cred că Dumnezeu a uitat de mine, eu, copil din părinţi credincioşi penticostali trebuia să ajung în halul acesta? Alţi colegi de ai mei şi prieteni* - şi începeam să dau nume - *beau, fumează, fură, curvesc şi fac alte lucruri mizerabile şi totuşi le merge bine"*.

Mai ziceam eu: "*Dumnezeu e nedrept cu soarta mea aşa că am să-mi pun capăt zilelor, dar cum să fac să mor: dacă mă sinucid prin spânzurare, mă dau în mâna diavolului, dacă mă arunc de la balconul şcolii, nu e mare înălţime, doar de un etaj şi n-am să mor, doar mă accidentez , dar ce să fac să-L enervez pe Dumnezeu ca să se supere pe mine?"*

Imediat mi-a venit în minte cuvântul care spune că Dumnezeu este gelos, aşa că hai să-L întărât la gelozie, că doar în Biblie spune că este grozav lucru să cazi în mâna Domnului, aşa că am să fac ce nu-I place Lui, m-apuc de băut ca să-L enervez pe Dumnezeu să îmi ia El viaţa şi nu eu.

Imediat cum am terminat de vorbit, în cameră a intrat cel mai zgârcit coleg din clasa mea. Era din Brăila. Până atunci nu mi-ar fi dat nici măcar un scobitor, dar aşa de darnic a devenit în ziua aceea, mai ceva decât un pocăit, că doar aşa face diavolul când vrea să distrugă planul lui Dumnezeu. Mi-a zis: ,,*Ooo, uite cu cine beau eu azi, cu Ionică, prietenul meu!*", dar de prietenie nici vorbă până atunci. A continuat: ,,*Ai onoarea să deschizi tu primul cutia de bere*". Când mi-a dat cutia de bere în mână, unu, îmi tremurau mâinile, doi, nu ştiam s-o deschid, dar prietenul meu amabil m-a ajutat să deschid cutia zicându-mi: „*Ce, n-ai m-ai deschis cutie de bere până acum?*". Am făcut o pauză, dar de fapt habar n-am avut ce e aceea bere sau alcool.

În momentul când am luat o gură de bere am simţit în inima mea că a intrat în mine ceva care ardea şi atunci am zis ,,*Aha, S-a supărat Dumnezeu, aşa că taci că e bine şi am să mor*", dar imediat m-am gândit să mă duc la baie să mă bărbieresc şi să-mi fac baie, că dacă mor să nu se chinuie alţii cu mine şi ziceam eu în mintea mea "Ce bine că m-am făcut freş, preş, dar cred că freş m-ai puţin, preş sigur m-ai mult.

M-am îmbrăcat elegant, m-am gândit că îmi lipseşte cravat, dar nu aveam cravată la şcoală şi am plecat cu colegii la un bar. De la ora 16 până la ora 22 am băut cu 4 colegi de-ai mei şi am venit la şcoală, dar nu eram beat. M-am întins în pat. Aşteptam să vină moartea să mă ia.

Dimineaţa când m-am trezit din somn încă tot în camera căminului eram, am zis: "*E clar că Dumnezeu a uitat de mine, că dacă nu uita venea şi mă lua că doar I-am făcut în ciudă aşa că astăzi mă duc să beau din nou, că doar şi aşa mă doare capul de la băutură dar cum e zicala în popor, cui pe cui se scoate aşa că alcool pe alcool scoate.*"

Am băut timp de o săptămână şi în fiecare dimineaţă mă trezeam din somn în timp ce aşteptam să vină moartea.

Atunci mi-a venit în minte că poate Dumnezeu nu are nevoie de alcoolişti şi cred că ar fi bine ca lângă un pahar de coniac ar merge o ţigară bună. Dar care erau ţigările cele bune că nu le cunoşteam. Am început să întreb pe colegi şi ei mi-au spus că orice

ţigară care e străină e bună să fumez, dar de preferinţă cele mentolate. Am cumpărat ţigări mentolate, am fumat o ţigară seara şi pe a doua, dar nu am simţit nici-o mentă. Eram aşa de fericit că L-am supărat pe Dumnezeu şi cu ţigara, încât eram convins că în noaptea aceea am să mor şi să scap de toate, dar nea Ion s-a trezit iar din somn, tot n-am murit aşa că am zis că moartea e în concediu.

Am terminat şcoala. Pe 17 decembrie 1992 m-am întors acasă la ţară şi, într-o noapte, când am crezut că dorm părinţii şi fraţii mei, mi-au venit aceleaşi gânduri: orbul satului, că voi fi amărât, părinţii vor muri, familie n-o să am, de nevastă nici vorbă, şcoala am terminat-o, aşa că cu diploma de absolvire în mână voi fi cel mai necăjit om…

Am hotărât imediat după aceste gânduri să mă duc în grădina casei şi să mă spânzur sub copacul din grădină. În timp ce mergeam spre grădină, tatăl meu era la toaletă şi drumul spre pom era către toaletă, tata m-a observat şi m-a lăsat să merg până la copac să vadă unde mă duc şi ce fac. M-am urcat în pom şi când am vrut să leg sârma de copac taică-miu m-a întrebat ce fac, de ce am urcat ca o maimuţă în copac noaptea, că doar fructe nu poţi lua, că nu sunt. Nu am zis nimic şi am coborât. Tatăl meu şi-a dat seama ce vreau să fac, nu mi-a zis nimic doar a oftat şi bănuiesc că plângea. Am intrat în casă şi aproape din 10 în 10 minute auzeam uşa camerei unde dormea tata: ieşea să mă verifice afară.

La 2 zile tatăl meu m-a luat într-una din camerele casei şi mi-a citit din Biblie că Dumnezeu are putere să vindece orbi şi mi-a zis că dacă vreau să mă rog cu el pentru lucrul acesta. Bineînţeles că am acceptat. Am simţit pace în inima mea.

Când tatăl meu, într-un fel sau altul se consulta cu mine (de pildă, atunci cînd îmi cerea părerea în legătură cu anumite probleme din casă şi gospodărie, cum ar fi, dacă e bine să cumpărăm un teren, un animal sau să vindem câte ceva din gospodărie) atunci eu simţeam că sunt o persoană importantă în ochii părinţilor mei şi ziceam ,,*Vezi, chiar dacă sunt orb, totuşi părerea mea contează*", aşa că au mai fost în mintea mea prostii de genul suicidului, dar întotdeauna Dumnezeu mă scotea biruitor. Dar la ora aceea nu înţelegeam planul lui Dumnezeu cu viaţa mea, dar n-am să uit niciodată cum părinţii mei se rugau pentru mine şi în special tata ţinea post pentru mine. Ştiam că este pentru mine postul, că în ziua aceea era numai în prejma mea şi punea mâna pe mine şi mă mângâia şi îmi spunea "*Hai să ne rugăm amândoi*". De multe ori îi spuneam: ,,*Tată, nu simt să mă rog, apoi nu pot să zic nici un cuvânt în rugăciune*". Tata îmi spunea: "*Nu-i nici o problemă, eu vreau să fii cu mine, în genunchi, că eu te iubesc şi eşti al meu.*"

-va urma-

Spiritual

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!"

Experienţele vieţii

Şerban Paul

Ce rol joacă experienţele vieţii în dezvoltarea caracterului? De ce unele persoane depăşesc momentele de stres, în timp ce altele eşuează si devin deprimate?

Cultivă un gând şi vei avea o faptă;
Cultivă o faptă şi vei avea un obicei;
Cultivă un obicei şi vei avea un caracter;
Cultivă un caracter şi vei avea un destin.

„Dumnezeu este mai preocupat de caracterul nostru decât pentru comoditatea noastră.Ţinta Lui nu este să ne desăvârşească fizic, ci spiritual." Paul Powell

Caracterul se formează zilnic printr-o relaţie individuală cu experienţele vieţii.

„Fiecare act al vieţii, cât de mărunt ar fi el, are influenţa lui spre bine sau spre rău. Credincioşia sau neglijenţa în ceea ce se pare că sunt cele mai mărunte datorii pot deschide uşa spre cele mai bogate binecuvântări ale vieţii sau spre cele mai mari nenorociri ale ei. Lucrurile mici sunt acelea care pun caracterul la probă. Dumnezeu se bucură de faptele nepretenţioase ale unei vieţi de lepădare de sine, săvârşite cu o inimă voioasă şi binevoitoare" (White, *Patriarhi şi profeţi,* p. 151).

De-a lungul secolelor, umanitatea a experimentat suferintă şi încercări – dezastre naturale, crime, boli, moarte, discapacitate fizică, dezastre financiare, respingerea celor dragi şi alte pierderi. „De ce?” este una dintre întrebările cele mai frecvente când se confruntă cu o situaţie dificilă. Pavel, un personaj care a experimentat el însuşi multe încercări şi suferinţe, ne dă un răspuns relaţionat cu caracterul, în Romani 5:2-5: „Lui îi datorăm faptul că, prin credinţă, am intrat în această stare de har, în care suntem; şi ne bucurăm în nădejdea slavei lui Dumnezeu, ba mai mult ne bucurăm chiar şi în necazurile noastre; căci ştim că necazul aduce răbdarea, răbdarea aduce biruinţa în încercare, iar biruinţa aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înşeală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.” (Nueva Reina Valera, 1990).

„O înţelegere creştină a problemei suferinţei trebuie să aibă în vedere trei obiective: (1) Trebuie să scoatem în evidenţă perfecta bunătate şi putere a lui Dumenezeu. Un Dumnezeu care este mai puţin perfect şi bun, nu merită închinarea, un Dumnezeu mai puţin perefect şi bun, nu ne inspiră speranţă. (2) Răspunsul nostru trebuie să înţeleagă realitatea umanităţii răului. A nega existenţa răului şi a gândi că suferinţa este necesară şi meritată, este nepotrivită, deoarece elimină caracterul negativ al răului. Dacă răutatea s-ar putea număra în termenii greşelilor trecute sau ai beneficiilor, care probabil se întorc la noi, atunci totul pare în balanţă şi după toate acestea răutatea nu este atât de negativă. Aceasta contrazice credinţa creştină cum că răutatea este fundamental opusă voinţei lui Dumnezeu. (3) Un răspuns adecvat trebuie, de asemenea, să aibă o bază pentru a înfrunta cu tărie suferinţa în viaţa practică...

„**Dumnezeu a creat în lume fiinţe umane care să-I slujească prin propria alegere**, nu pentru că ar fi programaţi pentru a-I sluji. Fiinţe capabile de loialitate voluntară care de asemenea pot să-şi folosească libertatea lor pentru a respinge autoritatea lui Dumnezeu...

„Dacă ne întrebăm de ce Dumnezeu creează o lume în care suferinţa ar fi o posibilitate, răspunsul este: pentru că cele mai înalte valori pe care le cunoaştem, aşa cum sunt dragostea, loialitatea şi compasiunea, presupun libertatea personală. Dumnezeu nu putea crea o lume în care aceste valori personale ar fi posibile fără a acorda libertate locuitorilor Lui, deoarece aceste valori vorbesc despre Sine Însuşi...

„Al doilea element în răspunsul nostru privind suferinţa, se referă la condiţia lumii actuale. Răutatea şi suferinţa oferă lumii prezente un caracter tragic. **Există o discrepanţă profundă între ceea ce este şi ceea ce ar trebui să fie.** Dar Dumnezeu nu a abandonat lumea în tristul ei destin. Chiar dacă creaturile Sale L-au respins, Dumnezeu continuă sa le iubească. De fapt, El ia suferinţele lor asupra Sa...

„Al treilea element pentru un răspuns adecvat privind suferinţa se referă la a avea grijă la amplasarea răului. **Răul şi suferinţa sunt incompatibile cu suveranitatea lui Dumnezeu, nu pot să coexiste indefinit. Speranţa creştinului este un viitor fără suferinţă...**

„Aspectul cel mai notabil al providenţei divine este maniera în care Dumnezeu foloseşte răul şi suferinţa pentru a le schimba în ceva bun. „Ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu” (Romani 8:28). Nu contează cât de devastatoare sunt circumstanţele noastre sau cât de profundă este mâhnirea noastră, Dumnezeu poate să ne dea ceva bun...

„De ce permite Dumnezeu să suferim? Nu este un răspuns contondent care să lege în mod clar toate ideile împreună şi care să ne permită să uităm de această problemă. Suferinţa este mai mult un mister decât o problemă. Când raţiunea a făcut tot ceea ce se poate face, întrebarea „De ce atâta suferinţă?” rămâne încă fără rezolvare. Răspunsul la această întrebare, întotdeauna va fi o chestiune de credinţă” (Rice, 1986 p. 3-4).

Probele şi suferinţa, aşa cum spune Pavel în Romani 5, pot să ne ajute să ne perfecţionăm caracterul. Totuşi, încercările prin ele însele nu perfecţionează caracterul în mod automat. În mod contrar, unele persoane se simt amărâte când se confruntă cu dificultăţi. Maniera în care omul reacţionează în faţa suferinţei – când se încrede în Dumnezeu, în opţiunea creştină – determină efectul acesteia asupra caracterului.

„Nu cred că suferinţa învaţă. Dacă suferinţa ar învăţa, toată lumea ar fi înţeleaptă, deoarece toţi am suferit măcar o dată. Suferinţa trebuie completată cu regretul, înţelegerea, răbdarea, dragostea şi dorinţa de a rămâne vulnerabili” (Lindberg, 1981, p. 5).

„Încercările vieţii sunt nişte instrumente folosite de Dumnezeu pentru a îndepărta petele şi asprimea din caracterul nostru. Modelarea, tăierea, purificarea şi şlefuirea caracterului costituie un proces dureros; este greu să fii apăsat pe roata polizorului.

„În focul din cuptor se separă zgura de aurul adevărat al caracterului creştin... În providenţa Sa, El îi aduce în poziţii care pun la probă caracterul lor şi scot în evodenţă defectele şi slăbiciunile care sunt ascunse propriei lor cunoaşteri.” (White, Patriarhi şi profeţi, p. 120).

„Dintre toate darurile pe care cerul le poate revărsa asupra oamenilor, părtăşia cu Hristos prin suferinţele Sale este cea mai consistentă dovadă de încredere şi cea mai înaltă onoare” (White, Divina vindecare, p. 74).

Referinţe adiţionale: Isaia 48:10; 1 Cor. 10:13; 2 Cor. 1:3, 4; 1 Petru 5:7.

În caligrafia chineză, cuvântul „criză” se compune din două cuvinte: „pericol” şi „oportunitate”. Cuvântul „pericol” este reprezentat de un bărbat pe marginea unei prăpastii şi cuvântul „oportunitate” aminteşte de oportunitatea creşterii personale pe care o poate experimenta, în urma luptei constructive cu pericolul (Prezentări Caligrafice, 1986).

Arnold Beisser, un medic tânăr şi talentat, asaltat de o boală care l-a lăsat invalid, a experimentat o mare confuzie. Retultatul a fost scrierea unei cărţi, *Flying Without Wings* (Zburând fără aripi, 1989), realizând o analiză a experienţei sale din momentul pierderii şi suferinţei, până la o posibilă rezolvare. El crede că aşteptările pe care le au persoanele, afectează într-o măsura foarte mare viziunea asupra ceea ce li se întâmplă. Refuzând să renunţe la aşteptările pe care le au, în măsura în care viaţa se schimbă, oamenilor le este imposibil să înfrunte crizele într-un mod sănătos. A creşte trecând prin suferinţă, înseamnă să ne ajustăm aşteptările personale.

De meditat

Lucrurile...

nu sunt întotdeauna ce par a fi

“De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu...”

Romani 8: 28 pp.

Doi îngeri călători s-au oprit să-şi petreacă noaptea în casa unei familii înstărite. Familia a refuzat să-i lase pe îngeri să înnopteze în camera de oaspeţi. În schimb, le-a oferit o cămăruţă în subsol.

În timp ce îşi făceau paturile, îngerul cel bătrân a văzut o gaură în perete şi a reparat-o imediat. Când îngerul cel tânăr l-a întrebat de ce, celălalt înger i-a răspuns:

"Lucrurile nu sunt întotdeauna ce par a fi".

Continuându-şi drumul, în noaptea următoare îngerii au ajuns să se odihnească în casa unui om foarte sărac, dar foarte ospitalier.

Ţăranul locuia împreună cu soţia lui. După ce au împărţit cu ei puţina mâncare ce o aveau, i-au lăsat pe îngeri să doarmă în patul lor, unde se puteau odihni în voie.

Când s-au trezit a doua zi, îngerii i-au găsit pe ţăran şi pe soţia lui plângând. Singura lor vacă, al cărei lapte era singurul lor venit, murise pe câmp. Îngerii l-au îmbărbătat pe ţăran şi au plecat mai departe.

Pe drum, cel tânăr l-a întrebat pe cel bătran:

“Cum se poate întâmpla un asemenea lucru? Primul om avea tot şi totuşi l-ai ajutat",* a spus el. *"A doua familie avea atât de puţin, dar era în stare să împartă totul, şi tu i-ai lăsat vaca să moară".

***"Lucrurile nu sunt întotdeauna ce par a fi",* i-a răspuns îngerul cel bătrân.**

"Când am stat în subsol, am observat că în gaura din perete era depozitat aur. De vreme ce stăpânul era obsedat de lăcomie şi era incapabil să-şi împartă bogăţia cu altcineva, am astupat zidul ca să nu o mai găsească. Noaptea trecută, când am dormit în patul familiei de ţărani, îngerul morţii a venit după soţia lui. I-am dat în schimb vaca."

"Lucrurile nu sunt întotdeauna ce par a fi."

Uneori chiar aşa se întâmplă când viaţa nu se desfăşoară asa cum ar trebui.

Dacă ai credinţă, ştii că orice întâmplare este întotdeauna în avantajul tău. S-ar putea să nu ştii cum anume, (poate nu afli de ce anume te-a păzit Dumnezeu) dar ştii că e aşa.

Unii oameni intră în viaţa noastră şi pleacă repede... Unii ne devin prieteni şi stau aproape de noi... lăsându-şi minunatele amprente asupra inimii noastre, iar noi nu mai suntem aceiaşi pentru că prietenia lor ne-a transformat!!!

Ieri a trecut.

Mâine este un mister.

Astăzi este un dar.

De aceea se cheamă prezent (engl.: present = dar)!

Cred că viaţa este minunată... traieşte şi bucură-te împreună cu Dumnezeu de fiecare moment...

Trimisă de **Potropopu Ion & Vasile**
Comoara - Teleorman

Sfaturi utile şi practice

DUREREA DE SPATE – Dependenţa de tratament

EFECTELE ABUZULUI ŞI DEPENDENŢEI

Specialiştii au observat că în majoritatea cazurilor dependenţa începe cu mici gesturi nevinovate - pacientul nu îşi propune efectiv să devină dependent sau să abuzeze de medicament. Cel mai frecvent totul începe prin a lua reţeta mai repede decât ar fi cazul de la farmacie, de a lua şi eventualele medicamente analgezice ale soţului/soţiei (daca este cazul). Astfel de comportamente nu sunt percepute ca riscante de către pacient, însă ele creează terenul propice apariţiei dependenţei.

O problemă cu care se confruntă medicii care au astfel de pacienţi este starea de negare totală în care se află pacienţii. Pot trece chiar şi ani până când pacienţii realizează şi acceptă că într-adevăr ceva nu este în regulă şi că au o problemă. Comportamentul pacientului devine de nerecunoscut sub influenţa acestor medicamente. Dependenţa psihică cu care se confruntă astfel persoana, nevoia de a-şi obţine cu orice preţ şi sub orice formă pastilele le împinge la acte necugetate - există cazuri în care pacientul a insistat să fie operat pentru diverse probleme minore doar pentru ca în postoperator să primească medicaţie analgezică opioidă.

Pacienţii cu dependenţă fizică de opioide sunt cei care, dacă sunt privaţi de drog pentru mai mult timp, ajung să dezvolte simptome ale sindromului de întrerupere (sevraj). Tabloul clinic poate fi dramatic uneori, cu pacienţi agitaţi, anxioşi, tahicardici, tahipneici, cu dureri foarte intense, generalizate, cu crampe abdominale.

Există posibilitatea ca nu pacientul să devină dependent, ci o persoană din anturajul acestuia, care are acces la medicamente. De aceea specialiştii insistă ca pacienţii cu astfel de prescripţii să ţină atât reţeta cât şi pastilele în locuri accesibile doar lor. Copiii şi adolescenţii sunt printre cele mai susceptibile categorii, şi mânaţi de curiozitate pot încerca analgezicele.

CONFLICTUL MEDIC - PACIENT

Dorsalgia, datorită recurenţei simptomelor şi tratamentului controversat este o patologie care poate afecta chiar şi cea mai bună relaţie medic – pacient.

De obicei, pacientul devine foarte frustrat şi anxios că medicul nu îi prescrie un tratament puternic care ar putea să îi amelioreze rapid suferinţa, în timp ce medicul poate deveni suspicios dacă pacientul insistă să îi fi prescrise opioide.

Oricare ar fi situaţia, medicii sunt oricum incriminaţi de pacient: dacă prescriu opioide că există riscul de apariţie a dependenţei, dacă nu prescriu opioide, că nu este tratat corect pacientul. Cel mai adesea pacienţii care se lovesc de un refuz din partea medicilor de a le prescrie opioide sunt cei care au în antecedente diverse alte abuzuri de substanţe. Se consideră că riscul de recidivă este mult mai mare comparativ cu riscul populaţiei generale de a deveni dependent de opioide.

TRATAMENTE ALTERNATIVE

Specialiştii conideră că pacienţii cu dorsalgii (dar şi cu dureri intense de orice tip) sunt mult mai concentraţi pe administrarea opioidelor - consideră că acestea sunt singurele tipuri de

medicamente ce îi pot ajuta să facă faţă durerii.

Situaţia nu este însă chiar aşa, deoarece analgezicele actuale sunt foarte eficiente şi foarte specifice în tratarea durerii. De asemenea, dacă pacienţii cresc progresiv doza de opioid, însă durerea este încă foarte acută (8 sau 9 puncte din 10) poate că ar trebui încercate şi alte tipuri de tratament. Există chiar şi reversul situaţiei, în care o doză prea mare de opioide poate declanşa ceea ce specialiştii numesc «hiperlagie indusă de opioide» când orice stimul induce pacientului o durere intensă.

Variantele terapeutice sunt atât medicamentoase cât şi nonmedicamentoase.

Optiunile de tratament farmacologic includ AINS, acetaminofen, dar şi miorelaxante şi antidepresive triciclice (amitriptilina).

Terapiile nonmedicamentoase includ:

- fizioterapie,
- masaj,
- stimulare nervoasă transcutanată,
- sau chiar tratamentul chirurgical.

Fizioterapia şi masajul sunt utile mai ales în ameliorarea de scurtă durată a tratamentului. Se pare că masarea punctelor de presiune este mai utilă decât masajul clasic (suedez).

Aplicarea de comprese reci este considerată eficientă în unele cazuri, în timp ce în altele pacienţii răspund mai bine la terapia cu comprese calde şi umede (sau încălzite permanent astfel încât să se menţină la o temperatură constantă timp de 4-6 ore).

Exerciţiile fizice, în special cele care se concentrează pe muşchii paravertebrali realizate de personalul specializat poate induce pacientului o stare de confort şi relaxare. Tratamentul chirurgical deşi este o opţiune terapeutică, rămâne rezevat pacienţilor cu boli evolutive grave şi complicate, cum ar fi: stenoza spinală, scolioza, fracturi compresive, hernii de disc.

Este de asemenea important să se trateze şi celelalte patologii ale pacientului pentru a-i ameliora calitatea vieţii.

Majoritatea pacienţilor cu dureri cronice au şi tulburări depresive şi anxioase, iar acestea nu fac decât să crească intensitatea cu care este percepută durerea. Terapiile psihologice pot ajuta pacienţii să depăşească mai uşor astfel de probleme (şi orice alte neplăceri emoţionale induse de terapie cronică şi de durerea cu care se confruntă).

ADMINISTRAREA OPIOIDELOR ÎN CONDIŢII DE SIGURANŢĂ

Desigur, nu există ghiduri internaţionale sau recomandări general valabile pentru a reuşi echilibrarea perfectă a avantajelor şi dezavantajelor în cazul fiecărui pacient.

Decizia de introducere a tratamentului opioid trebuie luată doar după atenta analizare a fiecărui caz, doar după ce istoricul medical al pacientului a fost investigat şi doar dacă alte metode terapeutice sunt lipsite de rezultate sau nu sunt indicate pacienţilor. Dacă se hotărăşte ca terapia cu opioide este cea mai indicată, atunci şi medicul şi pacientul trebuie să acorde atenţie administrării acesteia.

În continuare sunt prezentate câteva metode de a spori siguranţa de administrare a acestor medicamente:

- Respectarea cu precizie a indicaţiilor de administrare - doza nu trebuie niciodată dublată şi nu se recomandă administrarea opioidelor pentru alte motive decât cele pentru care medicul le-a prescris.

- Consultarea unui specialist în terapia durerii - există medici care nu doresc să prescrie pacienţilor opioide (sau alte analgezice puternice) pentru o perioadă lungă de timp. De aceea, pacienţii sunt sfătuiţi să caute medici specializaţi în tratamentul acestor afecţiuni deoarece aceştia sunt cei care pot stabili cu precizie tipul de terapie adecvat, cât şi durata acestuia. Un astfel de specialist ar trebui consultat în special de către pacienţii cu istoric de abuz de substanţe.

- Evitarea administrării concomitente a altor medicamente - se recomandă ca în timpul tratamentului cu opioide, pacienţii să evite consumul altor substanţe farmacologice şi alcool. Nu se recomandă nici administrarea concomitentă a suplimentelor vitaminice, a medicamentelor din clasa OTC (disponibile fără reţetă medicală), a medicamentelor naturiste. Acestea pot interacţiona cu opioidele ducând la consecinţe grave ce pot afecta sever sănătatea organismului şi evoluţia bolii de bază.

- Completarea unor chestionare - este o metodă nou introdusă în practica medicală şi constă în completarea şi răspunsul la anumite întrebări standard care vor determină riscul pacienţior de a dezvolta dependenţa sau riscul de a abuza de subsţantele prescrise.

- Informarea pacienţilor în legătură cu alternativele terapeutice - se realizează cât mai devreme în cursul tratamentului şi constă în prezentarea tuturor formelor de terapie: chirurgicală, complementară,

recuperatorie, medicamentoasă (AINS, acetaminofen, relaxante musculare).

- Participarea la grupuri de suport psihologic - este o practică frecventă aceea ca pacienţii cu dorsalgii cronice să se organizeze în grupuri cu scopul de a se ajuta reciproc, a-şi oferi informaţii importante cu privire la metodele de tratament, măsuri adjuvante şi alte sfaturi practice.

- Păstrarea medicamentelor într-un loc sigur - pacienţii trebuie să fie atenţi şi prevăzători să nu lase medicamentele în locuri accesibile copiilor sau adolescenţilor. Aceştia le pot lua din greşeală.

- Încrederea în medic - este foarte important ca pe parcursul terapiei pacientul să aibă înceredere în medic. Există cazuri în care între cele două părţi se încheie chiar acorduri scrise: medicul este de accord să prescrie pacientului opioidele necesare tratamentului cu condiţia ca acesta să se prezinte la testări periodice pentru a verifica concentraţia lor în sânge (şi a depista astfel dacă există tendinţa spre abuz). Cel mai adesea controlul corect al medicaţiei este realizat printr-o relaţie deschisă cu medicul.

Pacientul trebuie să discute sincer cu specialistul în grija căruia se află pentru a beneficia de avantajele tratamentului opiod şi pentru a evita apariţia efectelor neplăcute. Încrederea medic pacient este cheia unui tratament de succes pe termen lung, de aceea pacienţii trebuie să găsescă un doctor înţelegător şi care să poată empatiza cu suferinţa cronică a acestuia.

Sursa: www.sfatulmedicului.ro

Fitoterapie

<u>NOTĂ</u>: ***Scopul acestei rubrici este de a ajuta cititorii să folosească în mod raţional resursele terapeutice ale plantelor medicinale. Pentru diagnosticul şi tratamentul bolilor apelaţi la medicul de familie sau la un medic specialist.***

Pelinul

Pelinul, sau pelinul alb (Artemisia absinthium) este o plantă ierboasă, aromatică, înaltă de cca. 1 metru care creşte atât spontan, cât şi în culturi. Are un miros puternic aromat şi e renumită pentru gustul ei extrem de amar. De la pelin se recoltează în scop medicinal vârfurile înflorite împreună cu partea superioară a tulpinii (Herba Absinthi), în lunile iulie-septembrie.

Proprietăţi şi indicaţii

Principiile active din pelin au efect tonic amar, stomahic, colagog, vermifug, antibacterian şi antimicotic. Preparatele din pelin sunt utile în anorexie, gastrite cronice, şi colite, oxiurază, gripă şi alte afecţiuni respiratorii acute.

Se prepară o infuzie din 1 linguriţă plantă la 2 căni de apă şi se bea o jumătate de cană după mesele principale.

Precauţii, contraindicaţii

Administrarea în doze mari poate să ducă la apariţia unor fenomene toxice datorate tuionei. Pelinul nu se administrează la femeile însărcinate, la mame în perioada de alăptare şi este contraindicat la persoanele cu afecţiuni ale sistemului nervos.

Pinul

Pinul (Pinus silvestris) este un arbore răşinos, conifer, căruia îi plac locurile însorite şi care creşte nu numai în regiunea montană, ci şi la altitudini mai mici. Are frunze aciculare lungi de 6-7 cm şi conuri de formă globuloasă. Afară de aspect, pinul se mai remarcă şi prin rădăcina mai adâncă, ceea ce îl face mai rezistent în faţa furtunilor. În scop medicinal se recoltează mugurii (Turio Pini), cu miros aromatic, plăcut, specific.

Proprietăţi şi indicaţii

Preparatele din muguri de pin fluidifică secreţiile bronşice, au efecte diuretice şi antispetice şi sunt indicate în infecţiile respiratorii acute (bronşite, traheite, laringite) şi în infecţiile urinare (pielite, cistite, uretrite). Datorită conţinutului de vitamina C este folosit în scorbut.

Se administrează sub formă de infuzie, sirop, inhalaţii sau extracte obţinute prin metode farmaceutice. Infuzia se prepară din 1 linguriţă de muguri proaspeţi zdrobiţi la o cană cu apă. Se beau 2-3 căni zilnic.

Pirul

Pirul (Agropyrum repens) este o plantă ierboasă cu tulpină înaltă de 1-1,5 m, de culoare varde-cenuşiu. În partea superioară face un spic asemănător cu cel al grâului. Rădăcina este foarte adâncă, lungă de mai mulţi metri şi ramificată. Chiar dacă este tăiată în bucăţi, reface planta din fragmentele rămase. Şi totuşi, tocmai aceste rădăcini (Rhizoma Graminis) sunt cele care dovedesc proprietăţi terapeutice şi se recoltează primăvara şi toamna ca produs medicinal.

Proprietăţi şi indicaţii

Preparatele din rădăcină de pir au proprietăţi diuretice, depurative, sudorifice, antibacteriene, antifungice, antihipertensivă, remineralizantă. Este indicată în inflamaţiile tubului digestiv, afecţiunile cărilor urinare, infecţiile respiratorii şi reumatism.

În general pirul se foloseşte în ceaiuri compuse, alături de alte plante cu acţiune sinergică. Infuzia se poate prepara din 1 linguriţă de rădăcini mărunţite la o cană cu apă. Se beau 3 căni pe zi.

Dr. VALENTIN NĂDĂŞAN

Materialul a fost preluat cu permisiunea autorului din volumul „Plantele medicinale uzuale în fitoterapie” Editura Prisma 2003.

Dacă doriţi să ne adresaţi întrebări suplimentare în legătură cu fitoterapia, puteţi să o faceţi accesând adresa de internet http://www.sanatateplus.net secţiunea „Întrebări”, subsecţiunea „Întrebări medicale”.

Talentul... (Creaţia ta)

Perciu Elena – Craiova

ACROSTIH

Băteam la poarta vieţii, mergând fără Isus
Urcam o treaptă şi-nc-o treaptă, dar nu eram supus
Răneam pe cine întâlneam în calea mea
Cătând să fac din rău mai rău, cât voi putea
Eram potrivnic alor mei, potrivnic mie chiar
Aveam obidă pe ce-i tot şi-aveam obidă pe Calvar

Am vrut să fiu c-un pas naintea tuturor
Urmând firescul, vizionând viaţa ca-n filmele horror
Regret acum, o, Bunule Isus, că Te-am îndurerat.
E strigătul de bucurie că Tu plângând mereu m-ai căutat
Lăsând trecutu-n urmă Tu m-ai scăpat, m-ai mântuit, deci sunt salvat!

Stoica Valeria – Băicoi (Prahova)

IUBIREA

pentru Tănase Aurel Gheorghiţă

Din pământ răsar
Roşii trandafiri
Din suflet se naşte
Patima iubirii!

Întreabă vântul verii
Care adie des,
Lacrima iubirii
De câte ori mi-a şters.

Întinde-mi mâna ta
Dar mai întâi gândeşte
Că cel ce te-a ales
Iubire-ţi dăruieşte

Priveşte-n ochii mei
Ce plâng de fericire!
Întinde-mi mâna ta
Şi dăruie-mi iubire.

Rus Maria – Tătăreşti (Satu Mare)

DĂ-MI LACRIMI ISUSE

Dă-mi lacrimi Isuse
Să-mi plâng păcatul meu
Viaţa mea murdară
Şi tot ce-am făcut eu.

Dă-mi lacrimi Isuse
Să-mi plâng păcatul meu
Prin jertfa de pe cruce
Să mă speli mereu.

CÂMPUL

Câmpul tot s-a-ngălbenit
Păpădia a înflorit
Adesea îmi amintesc
De anii din trecut
Copil firav eram
Cu flori de păpădie mă jucam
Nu-mi păsa de ziua de mâine
Nu-mi păsa dacă am o pâine
Toată ziua mă jucam
La altceva nu gândeam
Nu gândeam că va veni o zi
Când copil nu voi mai fi
Când durerea mă va întrista
Singurătatea nu mă va lăsa
Anii copilăriei s-au dus
Maturitatea m-a ajuns
De anii din trecut
Păpădia iară a înflorit
De anii copilăriei ne-a reamintit
Cum să fac Doamne să pot
Anii iară să-i întorc
Prin iarbă şi flori să mă tăvălesc
La viitor să nu gândesc
Totul să fie viu şi real
Copilăria e un ideal.

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

PRIETEN ANONIM

Atunci când eşti fericit şi-ţi merge bine,
Toţi oamenii te cunosc şi sunt alături de tine,
Dar când dai de greu, necazuri ai întâmpinat,
Toţi dispar de lângă tine, toţi au plecat.

În acel moment chiar şi prietenii cei mai buni,
Te-au părăsit şi nu-ţi mai sunt alături,
Te vezi deodată singur, cu toţii te-au lăsat,
Te întrebi, oare cu ce-am greşit de m-au lăsat?

Stai pe marginea drumului singur, întristat,
Nevenindu-ţi a crede că prietenii te-au lăsat,
Stai cu ochii în lacrimi, cu sufletul trist,
Întrebându-te iar, de ce m-au părăsit?

În depărtare se vede pe drum un călător,
Mergând agale pe acel drum lung, obositor,
E un om pe care nicicând nu l-ai mai văzut
Şi de-a cărui existenţă habar nu ai avut.

Îl vezi mergând pe drum, dar iată se opreşte,
Stă îndelung în dreptul tău şi te priveşte,
Îl priveşti şi tu, te întrebi ce vrea de la tine,
De ce s-a oprit acel necunoscut lângă tine.

Se apleacă asupra ta, te întreabă cine eşti,
Şi de vrei mai departe cu el să porneşti,
Dar văzând cât eşti de trist şi de supărat,
Îţi întinde o mână, ajutându-te la ridicat.

Te ridică, te întreabă dacă mai departe mergi,
De vrei în călătorie pe el să-l însoţeşti,
Şi bucuros de prieten ai plecat mai departe
Fără a şti unde, fără a şti în ce parte.

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeş)

SUB BRAZDĂ

Pământul reavăn, doarme
Sub frunzele uscate,
În aer guguştiucii
Perechile îşi cheamă.

Şi eu, în zări m-aş duce
Să caut fericirea,
Să urmăresc cum norii
Se fugăresc aiurea.

Să prind o nălucire
Ce o visez aevea,
Să le păstrez în suflet,
Şi să-mi găsesc iubirea.

Pământul reavăn, doarme
Sub iarba încolţită
Dă veste de departe
Că a sosit mărită

O unică primăvară,
Cu vânturi dobrogene
Cu griji să pui sub brazdă

Sămânţa care-i bună.

Şi iar m-aplec pe sapă
Şi pun sub brazda-ntinsă
Rodire viitoare
De muncă neîntreruptă.

Las dorurile toate
Să umble pe coclauri,
Sub brazda care doarme
Presar mărgăritare.

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanţa)

ÎN LIPSA TA

În lipsa ta
Plâng nopţile întregi
Mă doare sufletul
Când nu eşti lângă mine.

În lipsa ta
Nici stelele nu strălucesc
Şi n-a ieşit nici luna
În lipsa ta suspin şi plâng mereu.

În lipsa ta
Scriu versuri fără rimă
Scriu poezii triste
Plâng şi sufletul mi-e trist.

În lipsa ta
Plâng dimineţi şi nopţi pustii
În lipsa ta
Nu pot trăi ca altădată.

Drăgan Teodora – Luduş Roşiori (Mureş)

MUZĂ LIRICĂ

Muză lirică te-mbie
Cu ritmuri cristaline,
Versul alb sau ritmat
Pe toţi ne-a fermecat,
Stând pe un răvaş pătat
Cât-o dată înflorat,
Cu însemnele iubirii,
Pelegrină a nemuriri,
Gînduri roze într-o zi
Le preface-n bucurii,
Muza, blonda cea frumoasă
E chiar fata zâmbăreaţă!
Chipul ei bălai şi vesel
Te îmbie la visare,
Cu gingaşa întruchipare.
E un fel de a zice: vino!
Te-mblînzeşte şi te-ndrumă
Spre iubirile lumeşti.
Corpul ei catifelat
Amorul ce l-a-ndurat,
Pe toţi ne-a fermecat.
Glasul ei cel cristalin
Zâmbetul gingaş şi fin,
Ochii negri de vulpiţă,
Te-mpresoară şi răsfaţă,
Ce n-aş da să-i am o viaţă.

Dragos Carabat – Brăila

DOAMNE NOI COPIII

Creşte credinţa ca să Te ascultăm
Gura ne sfinţeşti, slavă să-Ţi cântăm!
Tu eşti Tatăl nostru, noi ai Tăi suntem,
Şi orice daruri bune de la Tine avem!
Mulţumim de toate câte Tu ne-ai dat,
Fii, prin cântu nostru, Doamne lăudat!

Albinaru Iosif – Dragomireşti (Dâmboviţa)

BEŢIE DE MAI

E mai
şi plouă cu raze de aur
şi plouă cu lacrimi de inimă.
E mai
şi de mult se trecu liliacul
şi de mult s-a topit
ninsoarea
florilor de măr.
Cireşele de mai
strălucesc rubinii
printre frunze de smarald.
Înfloresc trandafirii
cu mireasma ce-mbată
văzduhul.
E mai
şi sufletul mi-e beat
şi mă doare dragostea ta
de departe
sfâşiindu-mă-n chemări
şi-aşteptări.
Scriu în culoarea ochilor mei
numele tău
pe filele-ntunecatelor nopţi
de nesomn

şi fiecare literă-i o stea
ce-mi călăuzeşte paşii viselor
prin încâlcitul labirint de gânduri
la capătul căruia nu ştiu ce e.
E mai
şi e soare şi sunt flori.

Victoria Ştefan - ***In memoriam***
Din volumul ***"Şoaptele nopţii"***

Anunţuri de la cititori

Fighir Mihai – preşedinte ADMR – filiala Arad

Suntem 50 de membri care dăm sens existenţei prin programe specifice în spaţiul adecvat utilat.

Pentru că vrem să ne bucurăm împreună la sediul asociaţiei, să mergem în grup la biserică şi în excursii avem nevoie ca de aer de un microbuz 8+1 cu elevator care costă în jur de 40.000 Euro.

Chiar dacă suntem în an de criza apelăm din nou (prima încercare am făcut-o în 1997 pe plan local) la înţelegerea corectă a semenilor din ţară şi străinătate rugându-i să ne dăruiască câte puţin să avem şi noi bucuria unei vieţi împlinite chiar dacă suntem într-un scaun rulant.

Aşteptăm cu încredere ca prin voia Domnului şi împreuna dvs. simţire, ni se va împlini acest vis minunat.

"Vă rog deci să ne onoraţi cu gestul dvs. umanitar, depunând suma dorită pe numele: ***Asociaţia Distroficilor Muscular - Romania, Filiala Arad****, cont IBAN:* ***RO32RNCB0015030319370001*** *deschis la BCR - Sucursala Arad. Mulţumim pentru generozitate"*

Biholar Constantin

Vând căruţ electric, nou, fără baterii, roţile cu cauciucuri brute care nu necesită înlocuire...

Pentru informaţii sunaţi la telefon ***0728-700812***

Anonim – Botoşani

Vând scuter electric cu baterii Rombat noi 1.500 lei, sau fără baterii 1.100 RON. Tel. ***0748-016847***

Marilena

Aş dori să găsesc o persoană cu handicap care are nevoie de un TRABANT HYCOMAT pe care eu îl voi oferi gratuit. Am o altă maşină de câteva luni şi cred că pot să fac un bine altei persoane cu nevoi speciale, care se poate descurca mai uşor cu un mijloc de transport. Pe mine această maşină m-a ajutat enorm şi încă este în stare de funcţionare.

Nr. tel. ***0352-409490*** *între orele 10.00-12.00 sau 19.00-21.00*

Ştefan Angela – Constanţa

In memoriam Victoria Ştefan! În cimitirul din Trivale zace o floare care pe 19 mai ar fi făcut 61 boboci. Nu te vom uita! Dumnezeu s-o odihnească!

Aştept telefoane la 0770-416721; 0341-412987; 0728-655294; 0241-510405.

Lingurar Ion – Bucureşti

Pe site-ul asociaţiei www.campioniicrestini.ro, există un amendament de lege la rubrica proiecte şi tot pe site există acest amendament la rubrica comentarii. Amendamentul este la legea 448/2006 republicată şi conţine 12 puncte în completarea legii şi aş dori ca acest amendament să se facă cunoscut şi prin revista Împreună. Aş ruga, dacă nu cer prea mult, şi comentarii lăsate pe site, deoarece dacă vor fi mai multe persoane care susţin acest amendament, este spre binele persoanelor cu dizabilităţi.

Tiţa Gheorghe – Ciolăneşti (Teleorman)

Dragi prieteni, după publicarea anunţului în revistă mulţi dintre voi m-aţi sunat. Nu este de ajuns. Ca să obţinem cu adevărat tot ce scrie în lege trebuie să ne unim. Numai uniţi vom reuşi. Dacă ne ducem câte unul la Primării, ca persoane fizice, nu vom obţine nimic.

Singura soluţie: înfiinţarea de Sindicate ale Asistenţilor Personali. Aceste sindicate vor lupta în numele nostru.

Noi în judeţul Teleorman am găsit 15 membri fondatori, am trimis tabelul la Bucureşti, la d-na Victoria, care deja ni le-a trimis, urmând ca pe 5 mai, cu ajutorul lui Dumnezeu, să le legalizăm şi să le depunem la Tribunal. Sperăm ca în cel mai scurt timp să să intrăm în legalitate şi să devenim activi.

Asistenţii personali din judeţul Teleorman care doresc să se înscrie în

sindicat sunt aşteptaţi în continuare. Cu cât suntem mai mulţi, cu atât vom fi mai puternici.

*Mă puteţi contacta la **0720-377792** sau **0766-628498** - **Tiţa Gheorghe, loc. Ciolăneşti, jud. Teleorman***

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

Să ne rugăm pentru...

Cu mare bucurie am primit sugestia voastră de a exista o asemenea rubrică în cadrul revistei noastre şi cu mare bucurie consemnez alte cereri de a ne ruga împreună pentru ceva sau pentru cineva anume.

Ştiu că este greu şi unora dintre noi chiar poate să li se pară ciudat sau chiar să-i deranjeze o asemenea rubrică (aşa aş fi simţit şi gândit eu în urmă cu câţiva ani), însă avem un Dumnezeu atât de minunat şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune (ştiu din propria-mi experienţă), încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Pentru noua asociaţie înfiinţată, pentru persoanele cu dizabilităţi "Campionii Creştini", ca Domnul să ne pregătească finanţe, un sponsor şi clădire pentru birouri.

Lingurar Ion – Bucureşti

Să ne rugăm pentru domnul Aurel Burcea şi familia lui. Să ne rugăm pentru sănătatea domnului Ionel Burlacu, care zace de mult timp pe patul lui de suferinţă, pentru prietenele mele Any Cojocaru şi Mariana Antalucă, pentru toţi bolnavii din lume.

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanţa)

Criza economică şi financiară afectează şi revista, aşa că revin cu rugămintea: „genunchiul jos". Bunul Dumnezeu abia aşteaptă să ne ajute şi în continuare. Dar dacă noi nu cerem în rugăciune...

Mulţumiri multe sponsorilor şi celor care s-au rugat şi vor continua să se roage pentru ei şi pentru ca revista să poată apărea şi în viitor.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Cu ajutorul Bunului DUMNEZEU, am înaintat şi anul acesta cererea către ASI pentru o nouă sponsorizare parţială, pentru încă un an. Fără un sprijin substanţial din partea lor...

În cursul lunii mai cererea va fi analizată de Comisia de verificare a proiectelor. Trebuie să treacă de această etapă pentru a fi prezentată în plen şi a primi finanţare. Această a doua etapă va avea loc la sfârşitul lunii mai, începutul lunii iunie, aşa că iarăşi „genunchiul jos" toţi cei care dorim ca această revistă să apară cel puţin încă un an de acum înainte.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Pentru cei dragi ai mei şi pentru escara de la şezut (datorită Lui, a mai rămas doar una) solicit din toată inima să fiu în continuare susţinut în rugăciune! Mulţumesc!

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

La mulţi ani

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

*Pentru **Oprea Violeta**, care în luna mai mai pune o floare în buchetul vieţii. Îi doresc multă sănătate şi numai bine alături de cei dragi.*

*Pentru **Dima Florentina** din Tulcea, care mai pune o floare în buchetul vieţii. Sănătate, fericire şi numai bucurii.*

*Le dăruiesc amândurora toate florile din lume. **„La mulţi ani!"***

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanţa)

*Pentru doamna **Elena Goncea** care pe data de 6 mai aniversează ziua de naştere.*

Dragă Elena, să fii iubită aşa cum meriţi şi ***„La mulţi ani!”***

Curiozităţi

Ştiai că...

...Melcii pot dormi 3 ani... Dihorii dorm 20 ore pe zi...

...Elefantul este singurul animal cu 4 genunchi...

...Porcii nu pot să se uite în sus, spre cer...

...Limba Balenei Albastre cântăreşte mai mult decât un elefant...

...Un cameleon orb, este perfect capabil să-şi schimbe culoarea în concordanţă cu mediul înconjurător...

...Este anatomic imposibil să-ţi lingi cotul. Cu toate acestea, 75% din cei ce află încearcă să atingă cotul cu limba...

...Cea mai otrăvitoare caracatiţă din lume este de mărimea unei mingi de golf. Cel atins de aceasta, la început va simţi un fel de greaţă, apoi privirea devine ceţoasă, în câteva secunde îşi pierde vederea, apoi începe să nu mai simtă nimic când atinge un lucru; iar în trei minute, cel otrăvit de caracatiţă nu mai poate respira...

...Cele mai mari frunze le are palmierul rafie de pe malurile Amazonului. Frunzele acestui palmier ajung până la 22 m lungime şi circa 12 m lăţime. Zece oameni se pot adăposti sub asemenea frunză...

...Trunchiul pinului este întotdeauna inclinat spre sud? După acest semn poţi determina punctele cardinale.

...Bambusul este planta care creşte cel mai repede. Într-o oră tulpina de bambus creşte cu 2-3 cm, iar în 5-6 săptămâni atinge înălţimea de 18-20 m...

...Florile nu se deschid toate la aceeaşi oră. Muşcata se deschide dimineaţa, garoafele spre prânz, iar regina-nopţii seara...

...Tulpina nufărului alb de baltă poate atinge 4-5 metri. Floarea se ofileşte imediat ce este ruptă, chiar dacă este pusă în apă...

...Există 20.000 de specii de albine în lume. Albina este cea mai importantă insectă pentru că ajută la înmulţirea florilor...

...Peştii au simţul gustului foarte dezvoltat. Unele specii nu au papile gustative numai în gură, ci şi în piele sau uneori în înotătoare...

...Tipul de gărgăriţă se identifică după numărul de pete negre de pe aripi; de asemenea, cu cât gărgăriţele înaintează în vârstă, petele negre de pe aripi dispar...

...Dacă un rechin pierde un dinte, în maxim 24 de ore îi creşte altul. Îi schimbă pe toţi cam o dată la 8 ani. Pierde cam 30.000 de dinţi în toată viaţa sa...

...În Australia există nişte stânci care pe parcursul unei zile îşi schimbă culorile de mai multe ori. La răsăritul soarelui, stâncile au culoarea roz, la prânz sunt albastre, mai târziu devin galbene şi seara, când apune soarele sunt roşii ca focul...

Trimise de **Potropopu Ion & Vasile**
Comoara - Teleorman

Să mai şi zâmbim

O comisie NATO se hotărăşte să verifice cum funcţionează serviiciile secrete din diferite ţări. Alege SUA, Rusia şi România.

Îl cheamă prima oară la comisie pe american şi îl întreabă pe american:

- Cum te numeşti şi cum merge serviciu vostru de sercuritate CIA?

- Mă numesc John, lucrez cu vărul meu Bill în acelaşi birou, eu nu ştiu ce face el, el nu ştie ce fac eu şi nici nu ne interesează.

Bine, veri între ei şi nu-şi vorbesc... e foarte bine, merge CIA-ul.

Al doilea este chemat rusul:

- Cum te numeşti şi cum merge serviciul vostru secret KGB-ul?

- Mă numesc Ivan, lucrez cu fratele meu Serghei în birou, eu nu ştiu ce face el, el nu ştie ce fac eu şi nici nu ne interesează.

Fraţi între ei şi nu-şi spun secretele ... merge excelent KGB-ul.

Îl cheamă şi pe român şi îl întreabă:

- Cum te numeşti şi cum merge serviciul vostru de securitate SRI-ul?

- Mă numesc Ion, lucrez singur în birou, nu ştiu ce fac şi nici nu mă interesează

*****

- Cu ce vă pot servi?

- Două kilograme de cartofi, dar fiecare împachetat separat.

Urmează o faţă expresivă a vânzătorului.

- Altceva?

- Un kilogram de portocale. Dar fiecare împachetată separat.

Vânzătorul îi îndeplineşte dorinţa vizibil nemulţumit.

Omul se uită prin aprozar şi la un moment dat întreabă:

- Ce este aia albă acolo?

Vânzătorul îngrozit:

- Fasole... dar nu-i de vânzare.

*****

Noua profesoară de ştiinţe sociale la clasa a cincea se prezintă clasei, după care afirmă că ea este atee, şi întreabă clasa dacă mai este vreun ateu printre copii. Copiii nu prea ştiu ce înseamnă „ateu” dar pentru a fi pe plac profesoarei, ridică toţi mâna, cu excepţia unui băiat.

„Tu eşti diferit de restul clasei? întrebă profesoara. „Nu eşti ateu?”

„Nu, eu nu sunt ateu!” răspunse băiatul.

„Dar atunci, ce eşti?” întrebă profesoara.

„Eu sunt creştin!” răspunse băiatul. „Eu cred în Dumnezeu şi iubesc pe Domnul Isus, deci sunt creştin! Mama este creştină, tata este creştin, deci şi eu sunt creştin!”

„Aha!” răspunse profesoara. „Părinţii tăi sunt creştinil, deci şi tu eşti creştin! Dar dacă mama ta ar fi o idioată, şi tatăl tău un idiot, atunci tu ce ai fi?” întrebă profesoara cu un zâmbet ironic de şmecher pe faţă.

„Atunci aş fi un ateu!” declară băiatul.

Rubrică realizată de
Oprea Laurian – Peretu (Teleorman)

Litere de lege

După cum cred că aţi observat, de câteva numere, avem o nouă rubrică. Cu ajutorul bunului Dumnezeu, doamna avocat Dana Bordeianu, încearcă să lămurească, din punct de vedere juridic, unele neclarităţi ale noastre, aşa că... SCRIEŢI!

Aşteptăm întrebări şi sugestii!

Când ai de ales... (5)

Rubrică realizată de
***avocat* Bordeianu Daniela**

A venit vremea sa vorbim despre contractul de întreţinere.

O dată, a sunat la radio, în cadrul emisiunii „E bine să ştii” o bătrânică tare amărâtă. Ce se întâmplase? Vându-se casa unor nepoate semnînd un contract de vânzare-cumpărare doar cu uzufruct viager (adică dreptul de a locui în casă până la moarte). Deşi în contract a fost menţionat un preţ de vânzare al casei, totuşi bătrânica n-a încasat nici-un ban în schimbul ***promisiunii*** nepoatelor de a o îngriji până la moarte. A trecut primul an, şi, cum spune o vorbă românească, „sita s-a învechit” – noul a trecut şi uşor, uşor, bătrânica a fost uitată. Din nefericire, obligaţia de întreţinere nu fusese trecută în acel contract de vânzare – cumpărare!

Iată unul din rosturile contractului de întreţinere – de a-l asigura pe beneficiar (cel ce lasă casa) de îngrijirea cerută! Poate că este în vârstă, singur, neputiincios – cu siguranţă are nevoie de o mână de ajutor. În scopul acesta legiuitorul a creat „contractul de întreţinere”.

Contractul de întreţinere este un contract translativ de proprietate fiindcă transmite proprietatea de la cel ce doreşte întreţinere sau îngrijire (îl vom numi ***„întreţinut”***), către cel ce se oferă să acorde întreţinerea (îl vom numi ***„întreţinător”***). De regulă, contractul de întreţinere, este gratuit, deoarece „întreţinutul” nu primeşte nici un ban pentru înstrăinarea casei către întreţinător; iar întreţinătorul nu oferă nici-un ban deoarece se consideră suficientă responsabilitatea de a îngriji de cel întreţinut.

Totuşi, există şi contracte de întreţinere în care întreţinutul primeşte şi o sumă de bani sau, lunar, o rentă modestă. Legea nu obligă – alegerea este a celor două părţi – cel care doreşte îngrijire şi cel care se oferă să-l îngrijească pe primul.

Uneori, contractul de întreţinere este asimilat contractului de vânzare-cumpărare cu clauză de întreţinere. De fapt, este chiar mai folosită această variantă. Totuşi, specialiştii în ştiinţe juridice recomandă încheierea contractului de întreţinere nu a celui de vânzare-cumpărare. Iată şi argumentele susţinute de specialişti: s-o luăm cu începutul. Care este situaţia, de obicei? Ei bine, aşa cum scriam şi mai sus, cel care are nevoie de întreţinere oferă casa

(nu o vinde!) celui care se angajează să-l întreţină – de aceea şi spuneam că acest contract de întreţinere este un contract cu titlu gratuit. Dacă lucrurile stau aşa, ce-i determină pe oameni să încheie un contract de vânzare-cumpărare cu clauză de întreţinere, contract în care apare şi rubrica "preţ", bineînţeles, neconformă cu realitatea, menţionându-se o valoare a casei ce a fost încasată de către vânzator sau întreţinut (total neadevărat!!!). De fapt, tocmai preţul este cel care conferă stabilitate mai mare contractului din punctul de vedere al cumpărătorului! Şi, să mergem mai departe şi să presupunem că, după un timp, asemenea bătrânei din povestea de la început, vânzatorului sau întreţinutului nu i se mai acordă îngijire încălcându-se clauza de întreţinere. Acesta, pe bună dreptate, se adresează judecătorului pentru a rezilia (a desface) contractul de întreţinere pe motivul încălcării clauzei. În momentul acesta, declanşându-se conflictul, cel care l-a întreţinut va cere suma stipulată în contract ca reprezentând valoarea de cumpărare a casei! (lucru neadevărat dar totuşi, trecut în contract!). Foarte greu un asemenea contract este reziliat (desfiinţat!). De aceea, se recomandă încheierea unui contract conform cu realitatea – cine ştie dacă mai târziu nu trebuie să dai socoteală?

Pentru oricare variantă aţi fi optat – fie contract de întreţinere fie contract de vânzare-cumpărare cu clauză de întreţinere, este recomandat să menţionaţi în amănunt în ce va consta ajutorul, respectiv: hrană, îmbrăcăminte, medicamente, curăţenie, plata consumului casnic, înmormântare.

Dacă abordăm discuţia sub aspect preventiv, ambele părţi trebuie să-şi ia măsuri de precauţie, pe de o parte, vânzătorul sau întreţinutul să se asigure că semnează un contract potrivit cu nevoile sale din care să nu uite cele două clauze esenţiale: clauza de uzufruct viager (dreptul de a locui până la moarte în casă) şi clauza de întreţinere; pe de altă parte, cumpărătorul sau întreţinătorul trebuie să păstreze chitanţele, facturile, etc. toate actele din care reiese că se ocupă de îngrijirea celui cu care a încheiat contractul.

Iată şi obligaţiile părţilor contractante:

1. Întreţinătorul este obligat să asigure prestarea întretinerii (ex. hrană, îmbrăcăminte, medicamente, curăţenie, plata consumului casnic) şi să-l înmormânteze pe întreţinut după datină.
2. Întreţinutul este obligat să transfere proprietatea bunului (casa) la întreţinător, să predea bunul şi să răspundă pentru viciile ascunse ale lucrului şi liniştita posesie a acestuia, garantând împotriva evicţiunii.

O ultimă recomandare, în nici un caz, vânzătorul sau întreţinutul să nu accepte vânzarea casei (chiar dacă i se promite că va sta într-o altă casă) – de multe ori, bătrâni cu perii albi au fost evacuaţi din noua locuinţa după un timp, motivându-se că nu au acte să locuiască acolo!!!

Teoria si practica judiciară evidenţiază faptul că, în perioada de tranziţie din România, sunt destul de frecvente situaţiile când unele persoane au devenit victime ale contractelor de întreţinere, pierzându-şi casa sau alte bunuri, ca urmare a nerespectării clauzelor contractuale de către întreţinător. În consecinţă, mai bine întrebaţi înainte de 1000 de ori decît după, când cu greu mai poţi îndrepta ceva sau, poate deloc?...

Articol realizat de **avocat Bordeianu Daniela**

De pretutindeni

MAGGIE PARRISH – autobiografie

de Margareta (Maggie) Parrish

Dragostea Lui pentru mine

"Povestiţi printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui!"(Psalmii 96,3)

Primii ani

Când m-am nascut eu soarele surâdea vesel. Era spre sfârşitul primăverii, când florile înfloreau şi mama mea a primit un buchet de margarete. Le-a privit gânditoare şi mi-a pus numele ***Margareta***, dorind să fiu ca ele.

(La 3 săptămâni cu mama (cea tânără), naşa şi doi fraţi).

Acasă mă aşteptau trei fraţi de 2,3 şi 4 ani, gata de joacă şi plini de idei năstruşnice care-i dădeau mamei multe dureri de cap.

Nuiaua intra adeseori în funcţiune în dreptul lor.

Aceşti trei băieţi m-au crescut plini de bucurie. Mama, săraca, muncea din greu noaptea la serviciu ca să facă bani să ne poată întreţine. Era taxatoare pe autobuz şi salariul ei era mic. Mi-aduc aminte că mâncam o felie de pâine cu o cană de lapte dimineaţa şi eram fericiţi. În restul zilei găseam noi ceva de mâncare prin pomi, prin casele prietenilor de joacă sau la biserici când murea careva şi se împărţea coliva. Când era ziua de salariu a mamei era o adevarată sărbătoare: ne lua la cofetărie, ne cumpăra câte-o prajitură şi pe urmă mergeam cu toţii la cinematograf să vedem un film. Eram săraci dar nu conta; ne iubeam. Uneori mama ne lua la parc unde vedeam animalele la Zoo, lebedele pe lac şi ne suiam pe podul suspendat de unde admiram nuferii pe lac. Ne tăvăleam pe iarbă şi ne jucam de-a v-aţi ascunselea. Era aşa de frumos... ca într-o poveste.

Când am împlinit 6 ani mama m-a dat la şcoală. Fraţii mei erau deja în clasele a doua, a treia şi a patra. Eram foarte mândră când, la sfârşitul orelor, fraţii mei veneau să mă ia acasă. Ne ţineam cu toţii de mână ocupând tot trotuarul. Mă simţeam puternică şi fără griji, protejată şi iubită.

Învăţam bine la şcoală ca să o bucurăm pe mama. Când veneam acasă cu note bune mama cădea pe scaun şi pretindea că a leşinat, iar noi, gata oricând de şotii, aruncam o cană de apă pe dânsa ca s-o înviem. Ne stricam cu toţii de râs...

Despărţirea

Intrasem în prima mea vacanţă de iarnă şi eram în ajunul Crăciunului. Noi, copiii, împodobeam pomul de Crăciun gândindu-ne cu emoţie la cadourile pe care le vom găsi dimineaţa următoare sub pom. Mama era la serviciu în tura de noapte şi noi aşteptam cu nerăbdare dimineaţa când dânsa avea să vină să vadă globuleţele, de care eram foarte mândri, atârnând în micul pom.

Noaptea a trecut încet şi dimineaţa şi-a arătat zorile. Era timpul să vină mama ca de obicei, dar timpul trecea şi dânsa nu apărea. Deodata am auzit o femeie plângând în hohote la apartamentul vecin, unde locuiau naşa şi naşul nostru. Curioşi, noi copiii, am vrut să aflăm ce s-a întâmplat. Mama murise într-un accident de autobuz în noaptea aceea şi nu mai putea să vină acasă. Am rămas stupefiaţi, goi şi singuri într-o lume mare şi străină...

Naşa mea ne-a luat imediat la ea; nu avea copii.

O săptămână mai târziu a avut loc înmormântarea mamei iar noi, uluiţi şi nevenindu-ne să credem că era adevărat, am condus-o pe ultimul drum. Când au băgat-o în groapa acea rece şi urâtă am strigat de deznădejde. Ni se luase tot ce aveam mai scump, lăsându-ne săraci complet.

Au trecut zile, săptămâni şi luni şi nemângâiaţi tăceam trişti. Se dusese jocul şi râsetele, viaţa fără griji, siguranţa şi dragostea.

Eram patru copii mici şi ne-am promis să nu ne despărţim niciodată, orice s-ar întâmpla.

Din păcate planurile celor mari erau diferite de ale celor mici; naşii noştri au hotărât să plaseze fraţii mei într-un orfelinat în alt oraş, departe de oraşul în care copilărisem noi, iar pe mine să mă dea spre creştere unei familii fără copii. Aşa că din nou spectrul despărţirii a apărut între noi.

Am fost dusă departe de fraţii mei într-o familie care părea fericită dar nu avea copii. Aici a trebuit să locuiesc singură în camera mea şi să mă port întotdeauna cu respect faţă de noii părinţi. Ei nu mă luau în braţe şi nici nu mă sărutau; se îngrijeau să am cele de trebuinţă crezând că voi fi foarte fericită, dar în inima mea eram nespus de singură, plină de dor după fraţii şi mama mea. Doi ani de zile am plâns noapte de noapte gândindu-mă la ai mei.

Anii de mai târziu

Anii au trecut şi am devenit adolescentă. Mă obişnuisem cu părinţii mei adoptivi; mama era învăţătoare şi tata era inginer iar ei îşi puneau toate speranţele lor de viitor în mine. Am fost dată la şcoala de balet pentru trei ani şi am studiat vioara doi ani. Învăţam bine la şcoală şi dorinţa mamei era să mă facă profesoară de litere. Am terminat liceul şi la examenul de bacalaureat decanul facultăţii de filologie mi-a citit lucrarea şi, uimit, mi-a dat 10 cu felicitări, sfătuindu-mă să urmez la facultatea sa. Însă eu, în mintea mea, aveam alte planuri şi am dat examen la o şcoală militară de ofiţeri. Simţeam că este locul cel mai potrivit sufletului meu singuratic. Dar am picat la examen. M-am necăjit dar nu m-am dat bătută.

Următorul examen era anul următor, aşa că m-am angajat ca muncitoare la o fabrică de armament, aşteptând cu nerăbdare ziua examenului. Era greu la serviciu. Lucram în ture şi mi-era greu, mai ales când mă întorceam acasă de la serviciu, la miezul nopţii. Mi-era urât; uneori mă fugăreau câinii sau beţivii. Eram foarte sperioasă şi de mică mi-era frică noaptea pe întuneric.

-va continua-

Sursa: Autobiografia – Maggie Parrish (mbmparrish@yahoo.com)

Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

Poşta redacţiei

Cu tot respectul ţin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariţiei revistei. Sfatul meu este să scrieţi din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spaţiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa la expeditor!

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Dănilă Elena – Grozeşti (Iaşi)

Frumos mesaj de Paşte, însă a ajuns prea târziu. Revista era deja la tipografie. Îmi pare rău.

Ştiu că d-voastră Îl iubiţi şi vă încredeţi în bunul Dumnezeu, însă trist este că pentru mulţi Paştele a fost doar mâncare şi băutură!

Petrica Pricopie

O scrisoare bogată! Nimeni însă nu „face umbră degeaba”, iar tu eşti un om deosebit. Scrisorile tale mă îmbogăţesc sufleteşte.

Cât despre momentul trecerii la odihnă, nu prea îl ştie nimeni, însă cu toţii putem alege acum să credem şi să ne împăcăm cu Dumnezeu. A fi creştin este o alegere. Nimeni nu se naşte creştin, ci alege să fie sau nu creştin.

Eu m-am născut într-o familie creştină, m-au „creştinat” pe la vreo 2 luni, însă până pe la 19 ani am fost un ateu înrăit şi batjocoritor. Apoi… am crezut şi **am ales** să fiu creştin. Şi într-adevăr, ai dreptate *„fiecare are libertatea să creadă ce vrea şi în ce vrea*”. Ce facem noi însă cu această libertate!? Ce alegem? Să credem sau să nu credem? Fiecare alege în dreptul lui!

Cât despre libertatea fiecăruia de a alege să creadă într-un fel sau altul, să fie într-o biserică sau alta, este tot de Dumnezeu lăsată. Bunul Dumnezeu ne-a creat cu această libertate, tocmai pentru că ne iubeşte şi ne respectă. Iar noi ar trebui să-I urmăm exemplul şi să ne respectăm unul altuia alegerile făcute în această privinţă. Şi mă bucură faptul că tu eşti un astfel de om: respecţi alegerile celorlalţi, chiar dacă te dor.

Stănică Ion Claudiu – Bîlta Filiaşi (Dolj)

Mă bucură faptul că aveţi pe inimă atâţia oameni dragi (şi eu am f. mulţi), însă salutări şi urări în revistă nu se pot transmite decât cu ocazia zilei de naştere. Mult mai multă bucurie le-aţi face dacă le-aţi transmite mulţumirile personal (în plus, revista mai mult ca sigur nu o primesc cei cărora vreţi să le transmiteţi salutări, aşa că…).

Dănilă Neculai – Suceava

Cu toţii ar trebui să mai facem, din când în când, analize medicale amănunţite. Este bine că faci acest lucru şi bunul Dumnezeu să facă să iasă analizele vcât mai bine cu putinţă. Mulţumesc mult pentru frumoasele făgăduinţe care mi le-ai indicat din Sfânta Scriptură.

Rodanciuc Liliana – Botoşani

Vestea că revista te-a ajutat să-ţi regăseşti un vechi prieten, m-a bucurat mult, însă ceea ce ai scris după aceea m-a întristat. Bine ar fi să nu mai treacă atât de mult timp până la următoarea scrisoare.

Beglau Erna – Bocşa Română (Caraş Severin)

Aveţi o încredere extraordinară în bunul Dumnezeu şi aceasta vă dă optimismul şi speranţa care vă umplu inima, în ciuda singurătăţii de care scrieţi. Continuaţi să aveţi aceeaşi astitudine şi totul va fi bine. Nu sunteţi singură, iar d-voastră ştiţi asta: Mat. 28: 20up.

Trif Corina – Mangalia

Mulţumesc pentru invitaţie şi pentru pliantele trimise. Cu bucurie şi plăcere am citit şi a doua scrisoare trimisă. Mă bucur că speranţa (siguranţa) mântuirii îţi umple inima. Şi ai dreptate, contează în ce fel Îi aducem închinare.

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

Multe miracole sunt în natură şi în apropierea noastră, însă, din nefericire, nu prea mai avem ochi pentru ele. Şi numai noi suntem cei care avem de pierdut.

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeş)

Întotdeauna primesc scrisoarea ta chiar la începutul lunii, când însă revista este deja trimisă la tipografie. Am stat în cumpănă, neştiind care poezie s-o public, amândouă fiind deosebite, însă în cele din urmă am publicat-o pe cea primită în scrisoarea anterioară. Aştept să mai scrii.

Şerban Mariana – Buzoeşti (Argeş)

Mare dreptate aveţi în ceea ce priveşte drepturile noastre: mai mult pe hârtie decât în realitate. Cât despre informaţiile solicitate, cel mai sigur este să le solicitaţi la Ambasada S.U.A.

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanţa)

Sunteţi o vrednică urmaşă a tatălui d-voastră. Vă mulţumesc că mi-aţi dedicat poezia, însă am ales s-o public fără dedicaţie. Aştept scrisorile d-voastră viitoare.

Drăgan Teodora – Luduş Roşiori (Mureş)

Să nu te dai niciodată bătută! Încrede-te continuu în Dumnezeu *„pentru că numai El ne poate da tăria de a merge mai departe*". Şi ai perfectă dreptate: *„...într-o bună zi toţi vom putea merge, iar lacrimi şi suspine nu vor mai fi*".

Aştept să ne mai scrii.

Fundaţia „Portul Speranţei"

În veşnicia minunată o să vedeţi rodul dedicării şi muncii voastre. El să vă întărească şi să vă deschidă mereu uşi, inclusiv spre inima oamenilor. Mulţumesc Domnului că existaţi.

Naghi Viorel – Arad

Văd că nu mă uiţi şi mereu îmi trimiţi integramele tale deosebite. Anunţă-mă când ai acces la internet pentru a reîncerca acea mult dorită colaborare. Aştept. Mulţumesc mult.

Bidian Elena – Brăila

Chiar şi eu, care n-am cunoscut-o faţă în faţă, şi tot simt lipsa scrisorilor şi a telefoanelor. Victoria Ştefan a fost un om deosebit.

Legat de materialul trimis, să văd ce se poate face.

Perciu Elena – Craiova

Atât de multe pagini pline cu frumoase versete biblice şi cu poezii! Extraordinar! Am însă impresia că mi le-aţi mai trimis. Cu dragă inimă am publicat una dintre ele. Calde salutări tuturor şi aştept viitoarele scrisori.

Albinaru Iosif – Dragomireşti (Dâmboviţa)

Mă bucură enorm faptul că ai găsit bucurie, linişte şi pace întorcându-te la Dumnezeu. Am rămas impresionat de mulţimea paginilor trimise. Multe din cele ce mi-ai trimis însă, fie le-am citit de mult din altă parte, fie le am în calculator.

Cât despre poezii, m-am hotărât să public una din cele trimise anterior (mi-ai trimis de 2-3 ori aceleaşi poezii). De unde să ştiu ce anume e creat de tine şi ce nu este!?

Ene Mădălina – Bucureşti; Barbu Sorin – Piteşti; Ordace George & Veronica – Costeşti (Vaslui); Condescu Gabriela – Cătunele (Gorj); Georgescu Costel & Cristina – Răscăeţi (Dâmboviţa); Tiţa Gheorghe – Ciolăneşti (Teleorman); Stanciu Costel – Buzău; Găbiţa; Szabo Iuliana – Remetea (Harghita); Pisau Eleonora – Săcele (Braşov); Latu Leoniţa – Unteni (Botoşani); Zlate Marioara – Alexandria; Bană Maria – Urzicuţa (Dolj); fam. Rădulescu; Rădulescu Cătălina – Bărbuleţ (Dâmboviţa); Elena – Buzău; Pino Andraş & Violeta – Ploieşti; Berdiu Adriana – Dăneşti (Vaslui); Chersin Marian – Silindia (Arad); Andreas Dan – Zalău; Putanu Alina – Galaţi; Militaru Ioan – Bărcăneşti (Prahova); Pieleanu George – Alexandria; Fighir Mihai – Arad; Mihăescu Georgiana - Târgovişte; Breha Vasile & Elena - Dorohoi; Mazilu Remus – Crângu (Teleorman); Mocanu Cătălin; Teodorovici Magda – Rădăuţi; Dumitraşcu Alexandrina – Slobozia; Neghină Violeta – Bârlad; Vulpe Marian Codruţ – Tileagd (Bihor); Dobra Doina – Ciolăneşti (Teleorman);

Primind atâtea felicitări şi mesaje extraordinare nu pot decât să mă bucur şi să mulţumesc din inimă tuturor (inclusiv celor care au făcut aceasta telefonic).

P.S.1 Mult mai mulţi aţi trimis sms-uri (mulţumesc mult), însă fie au ajuns cu text lipsă, fie nu aţi specificat de la cine... aşa că nu am putut publica numele. Nu vă gândiţi că ştiu numărul (nu am memoria numerelor) aşa că vă rog mult, când trimiteţi sms, scrieţi-vă <u>întotdeauna</u> numele şi prenumele (ar fi bine şi localitatea sau judeţul).

P.S.2 De asemenea, mulţumesc mult celor care aţi trimis prin messenger... însă unele s-au pierdut. Şi de atâtea ori am atras atenţia ca mesajele să fie trimise prin e-mail şi nu pe messenger!

Doresc să corespondeze:

<u>Dănilă Mihaela</u>

Bună! Mă numesc Dănilă Mihaela, sunt din jud. Botoşani, am 50 de ani, am un copil de 10 ani, doresc căsătorie cu un domn cu

vârsta 50-52 ani şi care poate avea şi un copil.

Pot fi contactată la ***0757-358409*** *sau* ***0758-334707*** *sau* ***0331-102148****.*

Chersin Marian – Silindia (Arad)

Mă numesc Chersin Marian şi am 21 ani. Am diagnosticul cofoză congenitală bilaterală parţială demutizant, Cifoscolioză dorso-lombară dezechilibrată static fixată cu compresiune. Am 1,75 m, 75 kg, părul negru, ochi castanii şi doresc să cunosc fete din Arad, comune sau sate, pentru amiciţie, prietenie sau pentru căsătorie. Eu sunt din ***com. Silindia, Satu Mic, jud. Arad****. Mă puteţi contacta la nr.* ***0755-473918*** *doar sms sau la id* ***chersinmarian***

Rodanciuc Liliana – Botoşani

Am 38 ani, sunt o fire sensibilă, foarte deschisă la dialog şi comunicare. Doresc să corespondez cu persoane de 38-39 ani, cu care să pot discuta orice şi care vor să aibă o prietenă bună. Tel. ***0757-691605***

Stănică Ion Claudiu – Bîlta Filiaşi (Dolj)

Doresc să corespondez prin scrisori cu fete şi băieţi din ţară şi a ne cunoaşte pentru a ne ajuta să trecem boala noastră. ***Stănică Ion Claudiu str. Panduri, nr. 80, loc. Bîlta-Filiaşi, jud. Dolj, cod 205302***

Munteanu Doru - Braşov

Mă numesc Doru Munteanu, sunt născut în data de 10.06.1977, sufăr de tetrapareză spastică şi sunt din Braşov. Vreau să spun, că într-o oarecare măsură, am reuşit să îmi depăşesc dizabilitatea, pentru că am urmat şcoala generală, liceul şi o postliceală, iar în prezent am propria afacere.

Îmi doresc să întâlnesc o persoană cu suflet mare, dispusă să aibă răbdare cu mine în vederea unei relaţii foarte serioase.

Pot fi contactat la adresa de yahoo messenger ***dorumunteanu2000*** *pentru orice detalii.*

Pană Cezar – Ploieşti

Credincios, 41 ani, doresc să corespondez cu persoane credincioase din toată ţara. ***Pană Cezar, str. Cameliei, nr. 8 A, bl. 46 A, sc. A, ap. 2, loc. Ploieşti, jud. Prahova***

Eremia Gheorghe

Bună! Sunt Gică, am 47 ani, handicap locomotor gr. 2, casă proprietate personală, de profesie cismar. Doresc să corespondez pentru căsătorie. Rog seriozitate, nu accept aventuri, etc. Eu sunt ortodox.

Pot fi contactat la: ***Eremia Gheorghe, str. Principală, nr. 197, sat Călineşti, jud. Prahova, tel. 0244-369568*** *(după ora 20),* ***0722-997064*** *şi* ***0726-896715*** *(am căsuţă activată: rog fără bip-uri sau mesaje indecente).*

NOTĂ: ***Rog pe toţi cei care doresc să corespondeze, atunci când îşi exprimă această dorinţă, să scrie şi un mic enunţ, de câteva rânduri, care să conţină o scurtă prezentare: nume, hobby-uri, motive, etc., etc.***

Puneţi-vă în locul celor ce citesc enunţurile şi doresc să corespondeze. Este normal ca enunţul să-i convingă să înceapă o corespondenţă bogată, însă dacă acesta este sărăcăcios întocmit, nespunând mai nimic despre cel ce solicită corespondenţă...

SUGESTIE: ***Cei care doriţi să vă faceţi prieteni şi vă exprimaţi frumoasa dorinţă de a coresponda, nu aşteptaţi să vi se scrie, ci începeţi voi să scrieţi (sau să sunaţi) celorlalţi, care şi-au exprimat aceeaşi dorinţă!***